

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915200969
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7915200969.6

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu I. U. P., nar. XX.X.XXXX, bytom S., W. X/XX, zast. ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Košice, Floriánska 19, IČO: 45946868, proti žalovanej J. D., nar. XX.X.XXXX, bytom B. K., U. XX, zast. JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom so sídlom Kráľovský Chlmec, Majlátha 2518/14, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 11C/33/2015-224 zo dňa 8.9.2020 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal určenia, že spoluvlastnícky podiel 4/8 - iny k nehnuteľnostiam: rodinný dom súp. č. XXX na parcele reg. „C“ č. XXX a parcela č. XXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 724 m², zapísaným na LV č. XXXX v k. ú. B. K., patria do dedičstva po neb. L. S., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX, naposledy bytom v B. K., I. XXXX/XX. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na LV č. XXXX v k.ú. B. K. sú aktuálne ako podieloví spoluvlastníci sporných nehnuteľností zapísaní žalobca Ing. U. P. v podiele 2/8 - iny titulom dedenia po pôvodnej spoluvlastníčke Márii Zacharovej (dedičské konanie na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 9D 322/2012) a žalovaná J. D. v podiele 2/8 - iny titulom kúpy v r. 2005 a v podiele 4/8 - iny na základe uznesenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 18Er 789/2007-23 zo dňa 14.12.2007. Žalobca tvrdil, že spoluvlastnícky podiel 4/8 - iny k nehnuteľnostiam nadobudla jeho právna predchodkyňa L. S. právnym titulom dedenia po svojom otcovi (žalobca je jej závetným dedičom) a jej vlastnícke právo zostalo zachované ku dňu jej smrti, že žalovaná spoluvlastnícky podiel nenadobudla zákonným spôsobom v exekučnom konaní sp. zn. 18Er 789/2007 vedenom na Okresnom súde Trebišov, súdnym exekútorom JUDr. Ing. Štefanom Vargom pod sp. zn. EX 153/07, v ktorom vystupovala v pozícii oprávnenej proti povinnej L. S., schválením nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu v jej prospech následne potom, čo povinná vymáhaný dlh vo výške 46.789,- Sk pred termínom dražby dňa 25.9.2007 zaplatila, čím dôvody exekúcie a dražby odpadli, dražba bola anulovaná a nedošlo k zavŕšeniu práva na schválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníkovi, a teda súd schválil úkon, ku ktorému nedošlo, pričom výsledkom tohto nezákonného postupu bolo, že formálne došlo ku zmene vlastníka k spoluvlastníckemu podielu 4/8 - iny v katastri nehnuteľností v prospech žalovanej.

2. Okresný súd Trebišov (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom žalobe v celom rozsahu vyhovel a určil, že podiel 4/8 - iny na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. B. K. ako parcela reg. „C“ č. XXX - zastavané plochy o výmere XXX m² a stavba - rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele č. XXX, patria do dedičstva po poručiiteľke L. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela dňa XX.X.XXXX (I.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II.).

3. Rozhodol tak o žalobe v poradí druhým rozsudkom, po zrušení predchádzajúceho zamietavého rozsudku zo dňa 6.4.2017 uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co 330/2017-175 zo dňa 18.12.2019 a pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v cit. zrušujúcom uznesení (§ 391 ods. 2 CSP). Po právnej stránke spor posudzoval podľa ustanovení čl. 20 ods. 1, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zák. č. 23/1991 Zb.), § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 166 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok v znení účinnom do 31.3.2017 (ďalej len „EP“) a čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Po kladnom posúdení procesnej prípustnosti podanej určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase podania žaloby súd prvej inštancie v konaní skúmal, či došlo k naplneniu zákonných predpokladov potrebných pre prechod vlastníckeho práva k spornému spoluvlastníckemu podielu 4/8 - iny k predmetným nehnuteľnostiam na žalovanú na základe právnej skutočnosti (zložením sumy zodpovedajúcej hodnote spoluvlastníckeho podielu u exekútora), teda či boli splnené zákonné podmienky pre vznik právneho následku predpokladaného ust. § 166 EP. Po vykonaní dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a je potrebné jej vyhovieť. Konštatoval, že v ust. § 166 EP je upravený osobitný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu na hnuťelnej veci alebo nehnuteľnosti v prospech podielového spoluvlastníka v rámci exekúcie vedenej spôsobom predajom spoluvlastníckeho podielu, pri ktorom sa použijú ustanovenia o exekúcii predajom hnuťelných vecí a nehnuteľností. Nejde tu teda o prevod vlastníckeho práva na základe zmluvy medzi spoluvlastníkom a povinným, alebo medzi spoluvlastníkom a súdom, ani o nadobudnutie vlastníctva konštitutívnym rozhodnutím štátneho orgánu alebo súdu, ale ide o prechod vlastníckeho práva na základe právnej skutočnosti stanovenej zákonom. Účelom právnej úpravy v ust. § 166 EP je odvrátenie exekučného predaja spoluvlastníckeho podielu a jeho nadobudnutie spoluvlastníkom zložením sumy zodpovedajúcej hodnote exekvovaného spoluvlastníckeho podielu. Podľa § 166 ods. 3 EP nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu podlieha schváleniu súdom. Uznesenie, ktorým súd schváli úkon spoluvlastníka, však iba deklaruje prechod vlastníckeho práva k vydraženému podielu a vlastnícky vzťah nekonštituuje, pretože vlastníctvo sa tu nadobúda na základe právnej skutočnosti, pri splnení zákonom stanovených predpokladov pre jeho nadobudnutie. Uznesenie je právnym základom pre zápis do katastra nehnuteľností (obsahuje náležitosti nevyhnutné pre zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností v prospech spoluvlastníka) a súd ho vydáva v záujme zabezpečenia zápisu zmeny vlastníckych vzťahov, ktorá sa do katastra nehnuteľností zapisuje záznamom podľa ust. § 34 a nasl. zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v znení neskorších predpisov. Žiaden právny predpis však nepredpokladá nadobudnutie vlastníctva spoluvlastníkom k draženému spoluvlastníckemu podielu na veci vlastnícky patriacej povinnému v prípade, ak povinný najneskôr do začiatku dražby zaplatí vymáhanú pohľadávku s príslušenstvom a trovami exekúcie, a týmto spôsobom uspokojí v plnom rozsahu nároky oprávneného i súdneho exekútora. V takom prípade totiž exekučný predaj majetku povinného a pokračovanie v exekúcii stráca zmysel. Exekúcia sa skončila a súdny exekútor v tomto prípade už nemá povinnosť pokračovať v procesných úkonoch za účelom uspokojenia pohľadávky oprávneného, ale poverenie na vykonanie exekúcie musí vrátiť súdu (§ 60 ods. 1 písm. e/ EP). Situáciu, ktorá nastala v exekúcii vedenej JUDr. Ing. Vargom sp.zn. EX 153/07 dňa 25.9.2007, kedy oprávnená v exekúcii a súčasne podielová spoluvlastníčka nehnuteľností evidovaných na LV č. 1096 v k.ú. B. K. J. D. (v tomto spore žalovaná) zaplatila v hotovosti do pokladne súdneho exekútora hodnotu exekvovaného podielu a povinná L. S. v ten istý deň uspokojila všetky nároky oprávnenej i exekútora v tejto exekúcii, podľa názoru súdu prvej inštancie je špecifická, zákonom neupravená a je potrebné ju posúdiť v súlade s účelom a zmyslom zákona, tiež z hľadiska ústavne garantovaných základných práv a slobôd a v súlade s princípom všeobecnej spravodlivosti tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 4 CSP). Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že právna predchodkyňa žalobcu nestratila v exekúcii vedenej proti nej ako povinnej svoje vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu 4/8 - iny na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. B. K. a ku dňu svojej smrti bola ich vlastníčkou a to napriek tomu, že žalovaná v postavení oprávnenej v exekúcii (súčasne podielová spoluvlastníčka nehnuteľností) zaplatila cenu spoluvlastníckeho podielu do pokladne exekútora ešte pred samotnou dražbou. Tým, že povinná L. S. dňa XX.X.XXXX uspokojila ešte pred dražbou spoluvlastníckeho podielu všetky nároky oprávnenej i exekútora v danej exekúcii, došlo v daný moment k ukončeniu exekúcie a neboli tak splnené podmienky pre vznik právneho následku, aby žalovaná J. D. v už skončenej exekúcii mohla byť považovaná za vydražiteľku sporného spoluvlastníckeho podielu. Menovaná súčasne ako oprávnená bola toho istého dňa, ešte pred samotnou dražbou plne uspokojená na svojich nárokoch, ktoré v danej exekúcii vymáhala. Zápis jej vlastníckeho

práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu v katastri nehnuteľností nezodpovedá skutočnosti a je nesprávny a z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu posúdil ako podanú z naliehavého právneho záujmu a dôvodnú a v celom rozsahu jej vyhovel, pričom skonštatoval, že týmto rozhodnutím bude celá vec daná do skutočného právneho stavu. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že úspešnému žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanej, ktorá úspešná nebola s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku.

4. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, v ktorom vytýkala súdu prvej inštancie, že vo veci vykonané dôkazy nevyhodnotil vo vzájomných súvislostiach, nevzal do úvahy všetky okolnosti prípadu a vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ napadnutým rozsudkom sa má navrátiť stav, ktorý nastal po právoplatnom ukončení exekučného konania. Poukázala na ust. § 61 EP, podľa ktorého navrátenie do predošlého stavu je v rámci exekučného konania vylúčené. Okresný súd v Trebišove uznesením 18Er/789/2007, EX 153/07 zo dňa 14.12.2007 schválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 4/8 - iny k rodinnému domu č. súp. XXX na parcele č. XXX a k parcele č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², zapísaným na LV č. XXXX v k. ú. B. K. v jej prospech a Krajský súd v Košiciach uznesením 5CoE/34/2008 z 5.5.2008 odmietol odvolanie povinnej, preto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.5.2008. Okresný súd v Trebišove uznesením 18Er/789/2007, Ex 153/07 zo dňa 18.12.2008, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach 4CoE/84/2009 zo dňa 9.7.2009, schválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností vykonaný súdnym exekútorom JUDr. Ing. Štefanom Vargom podľa zápisnice Ex 153/07 zo dňa 30.9.2008 a námietkam povinnej nevyhovel. Uvedené rozhodnutia súdov neboli zmenené riadnymi ani mimoriadnymi opravnými prostriedkami a v danom prípade analogicky sa jedná o res iudicata. Poukázala na to, že ako podielová spoluvlastníčka v exekučnom konaní zaplatila znaleckým posudkom určenú hodnotu spoluvlastníckeho podielu 4/8 - iny k celku v sume 210.000,- Sk (6.970,72 €) exekútorскому úradu. Schválenie nadobudnutia vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnostiam má účinky ex tunc, t.j. vlastníctvo pôvodnej žalobkyne, ktorá bola povinnou v exekučnom konaní, prešlo na žalovanú ku dňu zaplatenia predmetnej sumy. Mala za to, že na základe týchto skutočností a právoplatných rozhodnutí sa stala vlastníčkou predmetného spoluvlastníckeho podielu a tento právny stav nie je možné zmeniť, lebo by sa jednalo o navrátenie stavu v exekučnom konaní. Po právoplatnom rozhodnutí súdu o schválení nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam o veľkosti 4/8 - iny bol vykonaný záznam v katastri nehnuteľností v jej prospech. Podľa žalovanej nie je možné argumentovať tým, že sa jedná o akýsi administratívny postup pri zápise nehnuteľností, lebo bez právoplatného rozhodnutia, ktorým súd schválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti, by nedošlo k zápisu jej vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Citovala právny názor z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. MCdo/47/03, podľa ktorého hmotnoprávnym predpokladom k tomu, aby spoluvlastník draženej veci (nehnuteľnosti) zabránil jej predaju je skutočnosť, že najneskôr do začiatku dražby zloží u exekútora v hotovosti alebo šekom na účet exekútora sumu vo výške podielu, ktorý sa má vydražiť, pričom zákon k zamedzeniu predaja veci na dražbe žiadnu inú skutočnosť nevyžaduje. Samotným splnením tohto predpokladu dochádza preto priamo zo zákona k znemožneniu predaja veci. V prípade exekúcie predajom nehnuteľností (spoluvlastníckeho podielu) týmto dňom môže byť hociktorý deň od vydania dražobnej vyhlášky až do dňa konania dražby. Opakovane argumentovala tým, že dobromyseľne uhradila sumu 210.000,- Sk a jej zaplatením a následným schválením súdu došlo k prechodu vlastníckeho práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu v súlade so zákonom a jej vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu z nehnuteľností nadobudnuté v exekučnom konaní nemôže byť dotknuté ani prípadnými vadami exekučného konania. Správnosť postupu v exekučnom konaní sa totiž skúma len v rámci tohto konania, v rozsahu a prostriedkami stanovenými predpisom upravujúcim exekučné konanie. Podľa týchto skutočností nastal právny stav, že v exekučnom konaní nadobudla vlastnícke právo, v dôsledku využitia opravných prostriedkov v týchto veciach bolo rozhodnuté v jej prospech aj v odvolacích konaniach a exekučné konanie bolo právoplatne skončené. Podľa názoru žalovanej napadnutým rozsudkom sa obchádza stav, keď o jej vlastníctve bolo už právoplatne rozhodnuté a napadnutý rozsudok má navrátiť do pôvodného stavu právny stav, ktorý vznikol v exekučnom konaní, čo je podľa ustálenej judikatúry nemožné a v rozpore s ust. § 61 EP. Namietala tiež, že napadnutým rozsudkom bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, nakoľko vo veci postupovala dobromyseľne, uhradila v exekučnom konaní znaleckým posudkom určenú hodnotu spoluvlastníckeho podielu, ktorý nadobudla podľa zákona schválením nadobudnutia vlastníctva súdom. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla, aby odvolací súd podľa ust. § 388 CSP

napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej s odvolaním nesúhlasil, považoval ho za nesprávne, vychádzajúce z nesprávneho výkladu relevantných všeobecne záväzných právnych predpisov, podľa ktorých súd prvej inštancie spor rozhodol. Z pohľadu žalobcu argumentácia žalovanej v odvolaní neprináša do prípadu žiadne nové argumenty ani právne relevantné prostriedky procesnej obrany a útoku, ktoré by žalovaná nevyužívala už v doterajšom konaní. Mal za to, že odvolaním napadnutý rozsudok je vecne správny a dostatočne odôvodnený, ktorý vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, jeho správneho skutkového vyhodnotenia a právneho posúdenia veci, pričom zdôraznil, že súd prvej inštancie musel rešpektovať názor odvolacieho súdu, čo aj urobil. Z uvedeného dôvodu podľa žalobcu nie je možné rozsudku súdu prvej inštancie nič vytknúť. K argumentácii odvolateľky, že následky rozhodnutia súdu prvej inštancie zvrátili výsledok prebehnutého exekučného konania, žalobca uviedol, že v tomto konaní nie je potrebné skúmať zákonnosť a priebeh exekučného konania, ako nesprávne uvádza žalovaná. Uvedené exekučné konanie na základe skutkového vývoja vzťahu medzi dotknutými subjektmi ani nemalo nastať, a ak nemalo nastať, nie je možné konštatovať, ako sa snaží navodiť odvolateľka svojou vecne nesprávnou argumentáciou, že napadnutým rozsudkom sa obchádza výsledok exekučného konania. Táto skutočnosť vyvracia možnosť hmotnoprávných následkov prebehnutého exekučného vo forme zápisu vlastníckeho práva žalovanej v príslušnom registri katastra nehnuteľností, ktorý je týmto logicky označený ako vecne nesprávny, čo skonštatoval aj odvolací súd v bode 25 zrušujúceho uznesenia č.k. 11Co/330/2017. Argumentácia žalovanej podľa žalobcu je neúplná, pretože neprezentuje skutočnosť, že povinná Mária Zacharová pred začatím dražby zložila u súdneho exekútora celú dlžnú sumu. Úlohou súdu v tomto civilnom sporovom konaní teda bolo zistiť, či došlo k zákonom predpokladaným skutočnostiam a naplneniu predpokladov pre vznik vlastníckeho práva žalovanej v exekučnom konaní. Poukázal v tejto súvislosti na konštatovanie Krajského súdu v Košiciach v bodoch 22 a 24 zrušujúceho uznesenia, v ktorom odvolací súd uviedol, že „právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe takejto určovacej žaloby bude mať deklaratórny účinok do minulosti a nezakladá vznik, zmenu alebo zrušenie hmotnoprávneho vzťahu, nemá teda konštitutívne účinky vo sfére vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam“. V cit. rozhodnutí bolo jednoznačne konštatované, že predmetná dražba sa (i) nemala vykonať a ak sa vykonala (ii) tak je potrebné (iii) zvrátiť výsledky takto prebehutej dražby ergo exekučného konania, pretože toto konanie neprebehlo lege artis. Zápis vlastníckeho práva v prospech žalovanej v katastri nehnuteľností záznamom na podklade uznesenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 18Er/789/2007-23 zo dňa 12.12.2007 preto nezodpovedá skutočnosti a nevyhnutne musí byť ponímaný ako nesprávny. Žalobca sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že jeho právna predchodkyňa nestratila v exekúcii vedenej proti nej ako povinnej vlastníčke právo k podielu 4/8 - iny na nehnuteľnostiach na LV č. XXXX v k.ú. B. K. a ku dňu svojej smrti bola ich vlastníčkou a neboli splnené podmienky pre vznik právneho následku, aby žalovaná J. D. v už skončenej exekúcii mohla byť považovaná za vydražiteľku sporného spoluvlastníckeho podielu. Na základe uvedeného žalobca považoval napadnutý rozsudok za vecne správny, ktorý netrpí žiadnymi vadami vyhodnocovacieho procesu alebo rozhodnutia vo veci samej a navrhol ho potvrdiť podľa ust. § 387 CSP a priznať mu nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a preskúmal rozsudok v napadnutej zamietavej časti z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov [§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP], s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené a rozsudok je vecne správny, úplný a správne sú i dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, a preto napadnutý rozsudok postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

7. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 4.5.2022 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/2. posch., po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

8. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu odvolacích námietok žalovanej (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav veci, pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, starostlivo prihliadajúc na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán (aj žalovanej), so zohľadnením špecifických okolností posudzovaného prípadu a výnimočnosti situácie v exekučnom konaní a dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Uplatnený nárok správne právne kvalifikoval, aplikujúc relevantné hmotnoprávne a procesné normy, ktoré správnym spôsobom interpretoval v súlade s účelom a zmyslom zákona, tiež z hľadiska ústavne garantovaných základných práv a slobôd a princípu spravodlivosti a aplikoval ich na zistený skutkový stav v plnom súlade so zákonom a pri rešpektovaní tiež právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým bol viazaný (§ 391 ods. 2 CSP), pričom zo zisteného skutkového stavu súd vyvodil zákonu zodpovedajúce závery o právach a povinnostiach sporových strán.

9. Uplatnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP v prejednávanej veci neboli preukázané.

10. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (vzťahujúci sa na vady konania, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), tento žalovaná v podanom odvolaní iba formálne označila odkazom na zákonné ustanovenie, obsahovo ho však nevymedzila konkrétnymi vadami (skutočnosťami), resp. nepodoprela konkrétnymi námietkami a nevytkla žiadne pochybenia v postupe súdu prvej inštancie, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver o odňatí strane sporu (žalovanej) jej procesných práv v takej intenzite, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nakoľko odvolací súd je viazaný obsahovým vymedzením uplatneného odvolacieho dôvodu, je potrebné konštatovať, že tento odvolací dôvod nebol odvolateľkou materiálne, a teda ani procesne účinne uplatnený. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP však pôjde iba vtedy, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ust. sa chápe nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnejmu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ [čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry k ust. § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 a judikatúry Ústavného súdu SR] sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných práv, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, ktorá predchádza vydaniu súdneho rozhodnutia, nie však samotné rozhodnutie súdu vo veci.

11. Odvolací súd sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami, so spôsobom právneho posúdenia prejednávanej veci a právnymi závermi súdu prvej inštancie a konštatuje vecnú správnosť preskúmaného rozsudku i jeho dôvodov, ktoré sú zákonné, presvedčivé a aj úplné z hľadiska rozhodných tvrdení a vyjadrení strán podstatných pre rozhodnutie a všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie oboma procesnými stranami (§ 387 ods. 3 veta prvá CSP).

12. Na vecnej správnosti napadnutého rozsudku nič nemení ani podané odvolanie, v ktorom žalovaná iba opakovane uvádza skutočnosti a argumenty prednesené už v doterajšom konaní pred súdom prvej inštancie i v jeho odvolacom štádiu. Súd prvej inštancie tieto námietky a procesnú obranu žalovanej celkom správne vyhodnotil ako nedôvodné, resp. nepreukázané a hodnotenie súdu prvej inštancie si v celom rozsahu osvojuje aj odvolací súd. Skutočnosti, ktoré žalovaná uvádza v podanom odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť správnosť skutkových záverov (skutkových zistení) súdu prvej inštancie uvedených v odôvodnení preskúmaného rozsudku, ním vykonaného hodnotenia vykonaných dôkazov a ani právnych záverov, na ktorých je preskúmané rozhodnutie založené, a neodôvodňujú prijať

rozhodnutie v danom spore v prospech žalovanej. K podstatným odvolacím námietkam a nezmenenej právnej argumentácii žalovanej odvolací súd zaujal právny názor už v zrušujúcom uznesení č.k. 11Co/330/2017-175 zo dňa 18.12.2019, v ktorom poukázal na to, že žalobca sa podanou určovacou žalobou podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p. (od 1.7.2016 ust. § 137 písm. c/ CSP) v danom prípade domáha (mimo exekučného konania) poskytnutia ochrany vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v k.ú. B. K. (spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 4/8 - iny k celku), ktoré jeho právna predchodkyňa L. S.á, nar. XX.XX.XXXX a zomrelá dňa XX.X.XXXX, nadobudla právnym titulom dedenia a bola vlastníčkou sporného spoluvlastníckeho podielu aj v čase svojej smrti, pričom podanou žalobou žalobca sleduje odstránenie neistoty vo svojom právnom postavení a dosiahnutie súladu zápisu vo verejnom registri so skutočným právnym stavom, čím zároveň je odôvodnený jeho naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci nejde o prípad, kedy je potrebné posudzovať alebo preskúmať správnosť a zákonnosť priebehu a vykonávania exekúcie, procesných úkonov súdneho exekútora a exekučného súdu a právoplatných rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní, ale medzi stranami ide o spor o vlastníctvo, riešenie ktorého patrí do výlučnej právomoci súdu. Súd v tomto konaní nebol viazaný zápisom vlastníctva v katastri nehnuteľností a spornú otázku vlastníctva si mohol a aj musel posúdiť (ako predbežnú) sám. Samotný zápis vlastníckeho práva žalovanej v katastri nehnuteľností (záznamom) na základe schvaľujúceho uznesenia Okresného súdu Trebišov č.k. 18Er 789/2007-23 zo dňa 14.12.2007 nemá právotvorný účinok, teda nezakladá právny stav vlastníctva, resp. jeho nevyvrátenú domnienku (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 880/2006). Záznam v katastri nehnuteľností je úkonom správy katastra, ktorý plní iba evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práv k nehnuteľnostiam (§ 5 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z.). V súlade s existujúcou judikatúrou vykonanie zápisu v katastri nehnuteľností záznamom nie je rozhodnutím správneho orgánu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. R 96/1994).

13. S názorom žalovanej, že rozhodnutím súdu prvej inštancie sa obchádza stav, keď o jej vlastníctve bolo už právoplatne rozhodnuté, resp. súd preskúmaval správnosť a zákonnosť postupu a právoplatných rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní, preto nemožno súhlasiť. Odvolací súd poukazuje na to, že v ust. § 166 EP je upravený osobitný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu na hnuťelnej veci alebo nehnuteľnosti v prospech podielového spoluvlastníka v rámci exekúcie vedenej predajom spoluvlastníckeho podielu. Účelom tejto právnej úpravy je odvrátenie exekučného predaja spoluvlastníckeho podielu a jeho nadobudnutie spoluvlastníkom zložením sumy zodpovedajúcej hodnote exekvovaného spoluvlastníckeho podielu (porov. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. MCdo 47/2003 publikovaný v časopise Zo súdnej praxe č. 5/2007). Nejde tu o prevod vlastníckeho práva na základe zmluvy medzi spoluvlastníkom a povinným, alebo medzi spoluvlastníkom a súdom a ani o nadobudnutie vlastníctva konštitutívnym rozhodnutím štátneho orgánu alebo súdu, ale ide o prechod vlastníckeho práva na základe právnej skutočnosti stanovenej zákonom (§ 132 ods. 2 OZ).

14. Odvolací súd sa stotožňuje so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené (preukázané) zákonné podmienky pre vznik právneho následku predpokladaného ust. § 166 ods. 2 EP, aby žalovaná v už skončenej exekúcii (v ktorej bola v celom rozsahu uspokojená peňažným plnením povinnej L. S. zaplateným pred začatím dražby), mohla byť považovaná za vydražiteľa sporného spoluvlastníckeho podielu povinnej - právnej predchodkyne žalobcu L. S. k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX v k.ú. B. K.. Aj podľa posúdenia odvolacieho súdu zápis vlastníckeho práva v prospech žalovanej v katastri nehnuteľností (záznamom na podklade uznesenia Okresného súdu Trebišov 18Er 789/2007-23 zo dňa 14.12.2007) preto nezodpovedá skutočnosti a nevyhnutne musí byť ponímaný ako nesprávny (porov. tiež nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 726/2016-53 zo dňa 8.3.2017). Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. O nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mal žalobca plný procesný úspech, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v 100 % rozsahu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).